Council of the
European Union

Brussels, 22 June 2018
(OR. en, sv)

10368/18

Interinstitutional File:
2018/0198 (COD)

FSTR 38
REGIO 48
FC 33
CADREFIN 125
IA 225
CODEC 1135
INST 245
PARLNAT 143

NOTE

From:	The Swedish Parliament
On:	21 June 2018
To:	The President of the Council of the European Union
No. prev. doc.:	9555/18
Subject:	Proposal for a REGULATION OF THE EUROPEAN PARLIAMENT AND OF THE COUNCIL on a mechanism to resolve legal and administrative obstacles in a cross-border context [doc. 9555/18 - COM(2018) 373 final] - Reasoned opinion on the application of the Principles of Subsidiarity and Proportionality

Delegations will find attached the above-mentioned document followed by a courtesy English translation.

Riksdagsskrivelse
2017/18:448

SVERIGES RIKSDAG

Europaparlamentets ordförande

Ordförande för Europeiska unionens råd

Europeiska kommissionens ordförande

Med överlämnande av riksdagens motiverade yttrande enligt bilaga 2 i det bifogade utlåtandet får jag anmäla att riksdagen denna dag bifallit näringsutskottets förslag till riksdagsbeslut i utlåtande 2017/18:NU28 Subsidiaritetsprövning av kommissionens förslag till förordning om en mekanism för att lösa problem i gränsöverskridande sammanhang.

Stockholm den 20 juni 2018

Urban Ahlin

Claes Mårtensson

BILAGA 2

Motiverat yttrande från Sveriges riksdag

Riksdagen har prövat tillämpningen av subsidiaritetsprincipen i kommissionens förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om en mekanism för lösning av rättsliga och administrativa problem i ett gränsöverskridande sammanhang (COM(2018) 373).

En av EU:s uppgifter är att utveckla och genomföra sin verksamhet för att stärka medlemsstaternas ekonomiska, sociala och territoriella sammanhållning. Unionen ska särskilt sträva efter att minska skillnaderna mellan de olika regionernas utvecklingsnivåer och eftersläpningen i de minst gynnade regionerna. Riksdagen anser, liksom kommissionen, att territoriellt och gränsöverskridande samarbete skapar ett mervärde för invånarna i EU.

Riksdagen vill i detta sammanhang även framhålla att en väl fungerande inre marknad är av avgörande betydelse när det gäller att stärka hela EU:s konkurrenskraft, tillväxt och sysselsättning till nytta för företag, arbetstagare och konsumenter. Interreg-programmen har lett till förbättrad integration i unionen med ökat förtroende, större anslutningsmöjligheter, bättre miljö, bättre hälsa och ökad ekonomisk tillväxt som resultat. Interreg har också gett stöd till att fullborda den inre marknaden och hjälpt områdena kring de inre gränserna att omvandlas från ytterområden till områden med tillväxt och möjligheter. En väl fungerande inre marknad förutsätter förstås också att man tar bort hinder vid de inre gränserna. För att hantera rättsliga hinder i gränsregionerna för gemensamma gränsöverskridande projekt för infrastruktur eller tjänster av allmänt ekonomiskt intresse föreslår kommissionen en förordning som innehåller en mekanism för att lösa rättsliga och administrativa problem.

Riksdagen konstaterar att det nu aktuella förslaget är komplext och otydligt på flera punkter. Denna otydlighet gäller bl.a. graden av frivillighet att använda sig av förordningens mekanism för att överbrygga hinder som uppstår i gränsområden. Kommissionen anger att medlemsstaterna redan i dag har tagit individuella, bilaterala och multilaterala initiativ för att lösa rättsliga problem vid gränserna, men att sådana mekanismer inte finns i alla medlemsstater och inte omfattar alla gränser i en viss medlemsstat. Kommissionen anger att det mest effektiva instrumentet för att lösa rättsliga problem i gränsområdena är lagstiftning genom en förordning, eftersom det då införs en skyldighet för medlemsstaterna att för varje gräns mot en annan medlemsstat inrätta en mekanism för att lösa rättsliga problem i ett gemensamt gränsområde, samtidigt som de får genomföra andra effektiva mekanismer. Det anges vidare i punkt 9 i förordningsförslaget att ”med full respekt för medlemsstaternas konstitutionella och institutionella struktur bör det vara frivilligt att använda mekanismen för de gränsregioner i en viss medlemsstat där en annan effektiv mekanism finns *eller kan inrättas* med de angränsande medlemsstaterna”. Denna möjlighet att välja att inrätta en ej redan befintlig

mekanism framgår inte av artikel 4 i förslaget, där det fastslås att en medlemsstat ska antingen välja mekanismen eller välja att använda befintliga sätt att lösa rättsliga problem, alternativt att, med avseende på en viss gräns med en eller flera angränsande medlemsstater, ansluta sig till ett befintligt verkningsfullt sätt som formellt eller informellt inrättats av en eller flera angränsande medlemsstater. Således har de medlemsstater som i dag inte redan har mekanismer för att hantera rättsliga problem som kan uppstå vid gemensamma gränsöverskridande projekt enligt den nuvarande lydelsen inget annat val än att införa den mekanism som kommissionens föreslår. Det är vidare otydligt vilka de av kommissionen godkända befintliga alternativa mekanismerna är och huruvida de enligt kommissionens bedömning är tillräckligt effektiva för att kunna väljas av medlemsstaterna som alternativ till den mekanism som föreslås i förordningen.

Riksdagen anser vidare att förslaget är otydligt när det gäller de gränsöverskridande samordningspunkternas befogenheter i förhållande till nationell lag, förvaltningsstruktur och rättsordning. Förslaget saknar en tydlig avgränsning vad gäller vilka problem och vilka rättsområden förordningen ska omfatta. Det är därför inte heller tydligt för riksdagen vilka aspekter av infrastrukturprojekt och tjänster av allmänt ekonomiskt intresse som menas falla under förordningens verkningsområde, eller om förslaget syftar till att rikta sig in på nationella skillnader i t.ex. arbetsrätt och skattefrågor. Riksdagen vill här påminna om att arbetsmarknadspolitik och skattepolitik ligger under medlemsstaternas nationella kompetens. Eftersom det inte tydligt går att utröna huruvida förslaget i dess nuvarande form potentiellt skulle kunna inkräkta på denna kompetens går det inte heller att säga att förslaget är förenligt med subsidiaritetsprincipen. Riksdagen noterar även att det saknas en ordentlig konsekvensanalys av förordningens effekter i andra termer än ekonomiska, vilket möjligen bidrar till de oklarheter som finns med förslaget. Dessutom anser riksdagen att kommissionens motivering om varför en reglering av dessa typer av problemlösningsmekanismer för gränsöverskridande hinder ska lyftas upp på EU-nivån inte till fullo är underbyggd, vilket i sig också bidrar till oklarheterna.

Riksdagen anser därför med hänvisning till det ovan anförda att förslaget i dess nuvarande utformning inte är förenlig med subsidiaritetsprincipen.

Tryck: Elanders Sverige AB, Vällingby 2018

Statement 2017/18:NU28

Subsidiarity check of the Commission's proposal for a regulation on a mechanism to resolve legal and administrative obstacles in a cross-border context

Summary

The Committee proposes that the Riksdag submit a reasoned opinion to the Presidents of the European Parliament, the Council and the Commission in accordance with Chapter 10, Section 3 of the Riksdag Act.
The Committee notes that the current proposal is complex and unclear on a number of points. This lack of clarity applies to such aspects as to what extent recourse to the mechanism set up under this regulation to resolve obstacles arising in border areas is voluntary. The Committee further considers that the proposal is unclear regarding the powers of cross-border coordination points in relation to national law, administrative structure and legal systems. Nor is it clear to the Committee which aspects of infrastructure projects and services of general economic interest are intended to fall under the scope of the regulation or whether the proposal aims to focus on national differences in, for example, labour law and taxation matters. Here, the Committee wishes to recall that labour market policy and taxation policy belong to the national competence of the member states. Since it cannot clearly be ascertained whether the proposal in its present form could potentially encroach on this competence, it cannot be said that the proposal is compatible with the principle of subsidiarity.
In view of the above, the Committee therefore considers that the proposal in its current form is not in compliance with the principle of subsidiarity.

The examined proposals

The Commission’s proposal for a regulation of the European Parliament and the Council on a mechanism to resolve legal and administrative obstacles in a cross-border context (COM(2018) 373).

Statement 2017/18:NU28

Subsidiarity check of the Commission's proposal for a regulation on a mechanism to resolve legal and administrative obstacles in a cross-border context

Annex 2

Reasoned opinion of the Riksdag

The Riksdag has examined the application of the principle of subsidiarity in the Commission's proposal for a regulation of the European Parliament and the Council on a mechanism to resolve legal and administrative obstacles in a cross-border context (COM(2018) 373).

One of the EU's tasks is to develop and implement its activities in order to strengthen the member states' economic, social and territorial cohesion. The Union should make a particular effort to reduce differences between development levels in the various regions and delays in beneficial effects reaching the least privileged areas. Like the Commission, the Riksdag considers that territorial and cross-border cooperation creates added value for the inhabitants of the EU.

In this context, the Riksdag would also like to point out that a well-functioning internal market is of crucial importance when it comes to strengthening competitiveness, growth and employment throughout the EU, which will benefit companies, employees and consumers. The Interreg programmes have led to improved integration in the EU and increased confidence, greater opportunities for participation, a better environment, better health and increased economic growth as a result. Interreg has also provided support in fully developing the internal market and helped internal border areas to be transformed from fringe areas to areas of growth and opportunity. A smoother functioning internal market is of course also dependent on the fact that obstacles are removed from internal borders. In order to deal with legal obstacles to common cross-border projects concerning infrastructure or services of general economic interest in border regions, the Commission proposes a regulation containing a mechanism for solving legal and administrative problems.

The Riksdag notes that the current proposal is complex and unclear on a number of points. This lack of clarity applies to such aspects as to what extent recourse to the mechanism set up under this regulation to resolve obstacles arising in border areas is voluntary. The Commission states that although member states have today already taken individual, bilateral and multilateral initiatives to solve legal problems at borders, such mechanisms do not exist in all member states and they do not apply to all borders in each particular member state. The Commission states that the most effective instrument to solve legal problems in border areas is legislation by means of a regulation, thus establishing an obligation on Member States to set up, per border with a neighbouring Member State, a mechanism to resolve legal obstacles in a joint cross-border region, while allowing them to implement other effective mechanisms. It is further stated in point 9 that "in full respect of the constitutional and institutional set-up of the Member States, the use of the Mechanism should be voluntary with regard to those border regions of a given Member State where another effective mechanism exists *or could be set up* with the neighbouring Member State". This possibility to choose to set up a mechanism that does not already exist is not included in Article 4 of the proposal, where it is established that a member state shall either choose the mechanism or choose to use existing ways to solve legal problems, or, with regard to a certain border with one or more member states, join an existing effective way set up formally or informally by one or more neighbouring Member States. Consequently, the member states that do not already have mechanisms today to deal with legal problems that can arise in common

cross-border projects have, according to the present wording, no other choice but to introduce the mechanism proposed by the Commission. Furthermore, it is unclear what the existing alternative mechanisms approved by the Commission actually are and whether, in the assessment of the Commission, they are sufficiently effective to be chosen by the member states as an alternative to the mechanism proposed in the regulation. The Riksdag further considers that the proposal is unclear regarding the powers of cross-border coordination points in relation to national law, administrative structure and legal systems. The proposal lacks a clear definition to distinguish which problems and which legal areas the regulation should cover. Nor is it therefore clear to the Riksdag which aspects of infrastructure projects and services of general economic interest are intended to fall under the scope of the regulation or whether the proposal aims to focus on national differences in, for example, labour law and taxation matters. Here, the Riksdag wishes to recall that labour market policy and taxation policy belong to the national competence of the member states. Since it cannot clearly be ascertained whether the proposal in its present form could potentially encroach on this competence, it cannot be said that the proposal is compatible with the principle of subsidiarity. The Riksdag also notes that there is no thorough impact assessment of the effects of the regulation in terms other than economic terms, which possibly contributes to the lack of clarity in the proposal. In addition to this, the Riksdag considers that the Commission's justification as to why a regulation of problem-solving mechanisms of this kind for cross-border obstacles should be raised to EU level is not fully substantiated, which in itself also contributes to the lack of clarity.

In view of the above, the Riksdag therefore considers that the proposal in its current form is not in compliance with the principle of subsidiarity.